

บทที่ 3

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนแรก ที่การศึกษาคุณประชากรที่เป็นผู้ด้อยน้ำหนักเด็กขาด 92 คน และใช้วิธีการสำรวจโดยการสัมภาษณ์รายตัว

ส่วนที่สอง ศึกษาแบบเข้าลึกจำนวน 10 คน โดยใช้หลักเกณฑ์การคัดเลือกดังนี้

- พิจารณาจากคดีที่มีปริมาณการกระทำความผิดมาก 10 อันดับแรก
 - พิจารณาผู้ให้ข้อมูลรายละเอียดมากที่สุด และเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้
 - ดำเนินการยื่นฟ้องคดีที่มีปริมาณการกระทำความผิดมากที่สุดทันที

ส่วนที่สาม ทำการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่เรื่องข้อถกเถียงวัสดุห้องประการที่เก็บข้อมูลของบุคคล เจ้าหน้าที่ฝ่ายทันตแพทย์ ผู้ที่ประจำเรื่องขังหญิง และเจ้าหน้าที่ฝึกอบรมด้วย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสัมภาษณ์ 2 ชุด เป็นเครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูล โดยชุดแรกใช้สำหรับสัมภาษณ์ผู้ต้องขังหญิง และชุดที่สองใช้สำหรับการสัมภาษณ์พ่อแม่ที่ได้ร่วมชีวิตร่วมแบบสัมภาษณ์เชิงลึก เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้ต้องขัง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับประวัติส่วนตัวของผู้ใช้งานหนุ่ม ชื่งูกกุนซึ่งประกอบด้วยชื่อ สถานภาพการศึกษา สถานภาพการสมรสความสัมพันธ์ในครอบครัว ปัจจุบันครอบครัว

ดคนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วยค่าตามที่เกี่ยวกับรายได้ ความเพียงพอของรายได้ การรับผิดชอบต่อครอบครัว

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคม ประกอบด้วยค่าตามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ นอกครอบครัว เช่น สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม แรงกดดันทางสังคม เช่น ภาระงาน การถูกเอาไว้ด้วยเรื่องและแรงดึงดูดทางสังคม ที่นี่ การโฆษณาของสื่อต่าง ๆ

ตอนที่ ๔ ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตใจ ประกอบด้วยสภาวะทางอารมณ์ แรงกดดันภายใน ประสบการณ์ที่แล้วร้ายอันมีผลต่อจิตใจ

ตอนที่ ๕ ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางกายภาพ ประกอบด้วยค่าตามเกี่ยวกับประวัติการเจ็บป่วย ความบกพร่องทางร่างกายที่มีผลต่อการตัดสินใจ

ตอนที่ ๖ ข้อมูลเกี่ยวกับผลผลกระทบต่อครอบครัว ประกอบด้วยค่าตามเกี่ยวกับความเดือดร้อนของครอบครัวภายหลังถูกข่มคุก

ตอนที่ ๗ ข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวังในชีวิตภายหลังจากพ้นไทย ประกอบด้วยค่าตามเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต และความต้องการภายนอกพื้นที่ประเทศไทย

ส่วนแบบสัมภาษณ์ชุดที่สอง ใช้สัมภาษณ์หัวหน้าฝ่ายทัณฑ์ปฏิบัติ เจ้าหน้าที่ประจำเรือนขังหญิง และเจ้าหน้าที่ฝึกหัดทำคอกไม้กระดายสา มีรายละเอียดดังนี้

1. สาเหตุของการเพิ่มหรือลดลงของผู้ต้องขังหญิง
2. กลไกการจัดการกับผู้ต้องหาหญิง ในเรื่องการเข้าเป็นผู้ต้องขัง การจำแนกประเภทของผู้ต้องขัง การศึกษา การฝึกอาชีพ การเตรียมการให้ผู้ต้องขังหญิงกลับสู่ครอบครัวและสังคม หลังจากพ้นไทยแล้ว
3. ความคาดหวังของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเมื่อผู้ต้องขังพ้นไทยไปแล้ว

การเก็บข้อมูล

การศึกษาระบบนี้ ศูนย์ฯได้ทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ที่เน้นความมือในการเก็บข้อมูล จากศูนย์เชิงหญิงทั้งหมด 92 คน หลังจากนั้นจะถูกเตือนมาเป็นกรณีศึกษา 10 กรณี ตามฐานความพิเคราะห์ 1 คน และสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้ต้องขังหญิง ซึ่งการสัมภาษณ์นี้จะใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก(Indepth Interview) เพื่อหารายละเอียดของประเด็นต่างๆ โดยสร้างบรรยากาศของการสัมภาษณ์ให้มีลักษณะเป็นกันเองและเป็นธรรมชาติ ระหว่างผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์ ในเรื่องดังนี้ไปอย่างไม่มีพิธีกรอง และเปิดโอกาสให้ผู้ถูกสัมภาษณ์สามารถแสดงความคิดเห็นได้ ซึ่งจะทำให้การสัมภาษณ์มีลักษณะเป็นการพูดคุยกันจริงสื่อสารแบบสองทาง(Two-way communication)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้หลักการวิเคราะห์แบบอุปนัย(Inductive) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงรุก กรรมย่อข้อๆ หลักๆ กรณี นาสูปเป็นข้อสรุปเชิงนามธรรม โดยพิจารณา

จากด้านมัตร่วมที่พน และเปรียบเทียบกับกรอบแนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาว่ามีความเหมือน หรือแตกต่างจากที่หนดไว้หรือไม่ อ่านไว้

การเขียนรายงาน

ผลของการศึกษา ผู้ศึกษาจะนำเสนอในรูปของตารางประยุกต์คำบรรยายเชิงพรรณนา (Descriptive) โดยรายงานจะประกอบไปด้วยภาพรวมของผู้ต้องขังหญิง การศึกษาแบบเจาะลึกเป็นรายกรณี การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และการวิเคราะห์ผลการศึกษาโดยเปรียบเทียบกับแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ระยะเวลาในการศึกษา

ผู้ศึกษาใช้เวลาในการศึกษาทั้งหมด 9 เดือน โดยใช้เวลาในการจัดทำเก้าโครงสร้าง แต่เดือนมีนาคม – ตุลาคม พ.ศ. 2540 ใช้เวลาในการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนพฤษภาคม – ธันวาคม พ.ศ. 2540 และมกราคม – กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2541 ใช้เวลาในการเขียนรายงานตั้งแต่เดือนมกราคม – มีนาคม พ.ศ. 2541 ใช้เวลาในการเสนอรายงานในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2541 และใช้เวลาในการปรับปรุงแก้ไขดังเดือนมีนาคม – เมษายน พ.ศ. 2541